

Milí čtenáři, spolužáci, spolužačky,

máte před sebou náš školní časopis, který vychází po delší době. Přáli bychom si ovšem, aby naše a hlavně vaše noviny vycházely pravidelněji, alespoň třikrát ve školním roce. Jednou před Vánoce, jednou před Velikonocemi a pak před letními prázdninami. Jsme však závislí na vašich příspěvcích. V prvním patře pavilonu B jsme zřídili schránku, do které můžete vhodit obálku s vašimi nápady, připomínkami a příspěvky. Také se můžete obrátit na členy redakční rady ve vašich třídách.

Děkujeme za příspěvky do tohoto čísla všem dětem 1. a 2. stupně a přejeme všem hezké chvíle při čtení.

Rovněž děkujeme všem dětem, které se zúčastnily soutěže o nejlepší návrh na titulní a zadní stránku časopisu. Výhercům blahopřejeme. Ostatní práce budou vystaveny.

Přejeme všem krásné Velikonoce.

Vaše redakční rada

Jíte zdravě? Odpověděli jste NE? My vám poradíme.

Na červen připravuje náš zdravotnický kroužek 1.st., který vede paní učitelka Andrea Roubová, vydání Kuchařky zdravé výživy. Sami jsme si již pár receptů vyzkoušeli a vlastnoručně připravili. Výsledek byl více než uspokojujivý. Na úplný začátek jsme se pustili do přípravy salátové mísy **Jarní sen**. Krájení či strouhání si mnozí z nás vyzkoušeli poprvé. Recept byl opravdu velmi jednoduchý, posuďte sami: **rajčata, salátovou okurku, červenou papriku, ledový salát, mrkev a nízkotučný tvrdý sýr pokrájejte na malé kousky, přidejte sterilovanou kukuřici a zalijte zálivkou (3 lžíce oleje, 3 lžíce vody, jogurtová zálivka Knorr), vše smíchejte, dejte vychladit do lednice na 1 hodinu a podávejte.** Přejeme dobrou chuť!

A teď je to na vás. Kdo by měl zájem, může přispět svým oblíbeným rodinným receptem. Podmínka je jediná – čím méně kalorií, tím lépe. Nejlepší recepty budou i se jménem autora zařazeny do Kuchařky zdravé výživy.

Pozor! Startujeme právě teď! Příspěvky označené celým jménem a třídou posílejte do 16. května 2008 na aroubova@zslerchova.ipnet.cz . Heslo do předmětu zprávy je **Zdravá kuchařka.**

Vaši kamarádi ze zdravotnického kroužku

Za jeleny na Šumavu

Náš přírodovědný kroužek, který vede paní učitelka Marie Tomanová, se v pátek 29. 2. 2008 vypravil na Šumavu. Byli jsme pozváni na návštěvu jelení přezimovací obůrky na Srní, pro kterou každou zimu sbíráme suché pečivo. Nejprve nám pan ing. Kec řekl něco o zvěři na Šumavě, pak nás pracovníci Národního parku Šumava odvezli auty do obůrek. Někteří měli štěstí a přišlo se jim představit asi dvacet jelenů i s laněmi. Nádherný zážitek stál za tu chvíli ticha, deštivé počasí nám vůbec nevadilo. Odpoledne jsme zakončili v hotelu na Srní, kde pro naši výpravu připravil občerstvení pan Panenka, tatínek našeho spolužáka.

Žáci přírodovědného kroužku 1.st.

Tahle kniha, to je ono

Název: **Děti z Bullerbynu**
Autor: **Astrid Lindgrenová**
Ilustrátor: **Helena Zmatlíková**

Kniha vypráví o šesti dětech z malé švédské vesničky Bullerbyn. Bydlí na třech statcích – Mellangården, Sorgården a Norrgården. Děti se jmenují Lisa, Lasse, Bosse, Olle. Britta a Anna. Děti prožívají různá dobrodružství, například s gumovým prasátkem, které prdělo nebo se skříňkou mudrců, v které měli kluci uložené vytržené zuby. Olle neměl žádné sourozence, ale pak se mu narodila sestřička Kerstin. Bosse má slepici Albertinu a Olle má psa Svippa.

Nejvíce se nám líbila kapitola „Jdeme do školy a děláme si legraci z paní učitelky.“ Byla o tom, jak Lasse dostal od Bosse k Vánocům malé legrační nafukovací prasátko. Lasse si ho jednou vzal do školy. Jednou při čtení četli o Gustavovi Vasovi a Lasse vytáhl špuntík z prasátka a ono začalo kvičet.

Ukázka:

„Já si myslím, že prsty svrbí obzvláště Lasse. Hádejte, co jednou udělal! Dostal od Bosse k Vánocům malé legrační prasátko. Bylo gumové a nafukovací. Když se pak z něho vypouštěl vzduch, kvičelo, a hezky hlasitě. Jednou si vzal Lasse s sebou prasátko do školy. Lasse nechodí do stejného ročníku se mnou, ale protože je nás v celé škole jenom třiadvacet dětí, sedíme všichni v jedné třídě. Však je tam taky jenom jedna. A jenom jedna paní učitelka. Proto vím, jak to bylo s tím prasátkem. Naše třída měla čtení. To je, myslím, nejzábavnější předmět ze všech. A právě byla na mně řada, abych četla. Bylo to o králi Gustavu Vasovi. „Tu propukl král v pláč,“ četla jsem. Ale jen sem to dořekla, ozvalo se tak strašně smutné kvíkaní, že by si člověk málem myslel, že to dělá Gustav Vasa. Ale kdepak! Bylo to prasátko, které stálo v Lassově lavici.

Tahle kniha se nám moc líbila, doporučujeme jí pro všechny malé čtenáře. Je dobrodružná, zábavná, je prostě SUPER!!!

Doporučují:

Radek Nový, Bohumil Kůs, Aleš Černý, Tomáš Panenka, Tereza Uhrová ze 3.A

Pohádka o kouzelném měsči

Filmová pohádka, která vás zavede do země fantazie, kouzel, dobra i zla. Líná čarodějnice Bludimíra prospala sedmadvacet let. Sídlo jí zchátralo a kouzelnickou knihu sežraly myši. Aby mohla zazářit v plném lesku, potřebuje nutně kouzelný měsčec pana krále, z něho padají peníze pro spokojený život poddaných. O měsčec mají zájem i nápadníci sličné princezny. Když se měsčec ztratí, vytratí se ovšem i ctitelé. Jen jeden je ochotný poskytnout pomoc. Je to princ, který se nechce ženit, protože si myslí, že princezny uvažují naprosto nevědecky. Avšak je to skromný badatel, šachista a klavírista. Ale chce přerušit čarodějnici Bludimíře její plány, proto převlečený za kominíka zachrání měsčec i prsten, se kterým si hrál na střeše princeznin kocour Macíček a po kterém toužila čarodějnice Bludimíra. Hodná víla Meluzína byla napadena a vězněna v komíně ohnivec. Kominík ji zachránil a za to mu slíbila, že ho odvede, kam bude chtít.

Pohádka Kouzelný měsčec se mi velice líbí.

Vše napsala Barbora Mariánusová

Taneční

Každý rok se v sušické Sokolovně konají kurzy taneční a společenské výchovy. Minulý rok šla do tanečních i má sestra.

Tomu, aby mohla jít do společnosti, předcházela dvoutýdenní návštěva babičky, která žije v Praze již od roku 1969. Tyto dva týdny pro mne byly velkým utrpením, jelikož nakupovat s mou sestrou ve velikých obchodních domech, které mají někdy i šest podlaží, je nadlidský úkol. S velkým sebezapřením jsem to ustál. Po návratu zpět do Sušice sestra stále naléhala, abychom si prohlédli i malé obchůdky v našem městě. K tomuto úkolu byla naštěstí přemluvena má maminka. Toho dne, kdy měla být 1. lekce si sestra stále vedla svou, že ještě nemá dostatečný počet šatů. Po dlouhém přesvědčování nakonec připustila, že si na některé lekce může vzít stejné šaty. Na začátku kurzu jsme se seznámili s tanečními mistry manželi Motlovými, kteří všechny zúčastněné páry naučily základům cha-chy a jivu. V dalších lekcích zdokonalili tanečníci své taneční umění o polku, valčík, matyldu, country promenádu, mazurku, střídavou mazurku, blues, tango a slowfox. Mezi deset lekcí byly zařazeny dvě prodloužené a na závěr byl uspořádán závěrečný věneček. Při těchto příležitostech si rodiče a příbuzní mohli ověřit své taneční schopnosti a zatančit si se svými dětmi a známými.

Taneční se mi velmi líbily a už se nemohu dočkat, až do půjdu také.

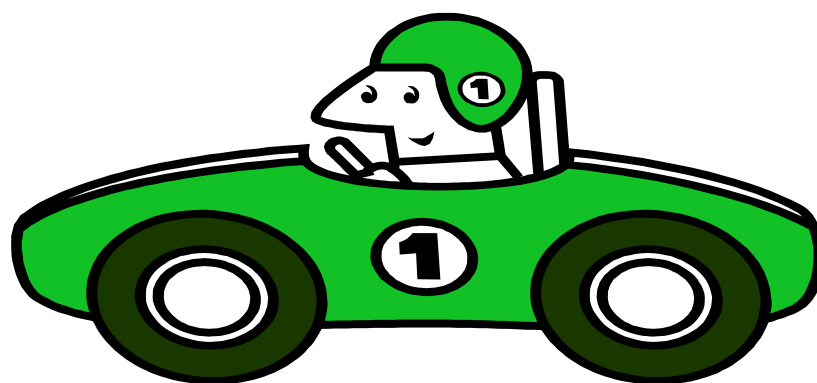

MOJE AUTÍČKO

Když mi bylo pět let, dostal jsem u tety k Vánocům velké nové žluté šlapací autíčko. Jak jsem ho spatřil, zeptal jsem se: „To je pro mě?“ Teta mi odpověděla: „Ano, to jsi u nás dostal od Ježíška.“ Neváhal jsem, nasedl a jezdím po celém obývacím pokoji. Byl jsem nezkušený řidič a pořád mě bavilo najíždět do mé sestry. Když jsem v autíčku jezdil před domem, kluci žadonili: „Svez nás.“ Byl jsem samá ochota: „Tak si nasedněte a pojedem.“ Kluci hup na kufr a na kapotu a vyrazili jsme. Po pěti metrech náraz, rána. Martin, který dřepěl na kapotě, narazil hlavou do sloupu. Boule jako hrom. Pod tlouštíkem Jardou v autíčku jen křuplo. Od té doby jsem nedostal žádné jiné, protože rodiče tušili, že bych ho zase rozbil.

Jakub Kohout

tř.8.A

Auto

Za sedmero horami a řekami byla malá osada jménem Sušice. V té vesničce na osamělém kopci, který se jmenuje Svatobor, bydlel pan Bantík se svou ženou. Když šel jednou navštívit svého kamaráda Trantíka, který bydlel hned pod kopcem, napadlo ho, že by si mohl složit malé vozidlo s kolečky, aby byl rychleji ve vesnici. V kůlně vystrachal starou káru. Opravoval ji celý týden. Když to celé dokončil, vydal se na cestu. Sjel dolů celkem rychle, ale s návratem zpátky domů už to bylo horší. Proto s Trantíkem začali vymýšlet, jak autíčko vylepšit. Po pár dnech už mělo motůrek, ale na co bude jezdit? A tak šli od chalupy k chalupě a sbírali různé tekutiny. Nakonec to všechno smíchali dohromady a říkali tomu benzín.

Sousedé vůz vylepšovali a vylepšovali, až jednou se auto začalo vyrábět. Trantík a Bantík auto nazvali trabantík. Sušice se proslavila a byla prohlášena za město. Postupem času se původní kárka s motorem dostala do podoby, kterou vidíme každý den na silnicích. Jenže tento vůz má dodnes velký nedostatek, škodí totiž přírodě výfukovými plyny. Tak se starosta rozhodl proti tomu zakročit. Sušice bude jeden den od výfukových plynů aut osvobozena. Tento den je výzvou pro všechny z nás, abychom se zamysleli a nezatěžovali životní prostředí zbytečně výfukovými plyny.

Karolína Šafaříková, VII. A

Od kočárku po kolo

Už od plenek jsem měla svůj vlastní dopravní prostředek. Poněvadž jsem samozřejmě ještě neuměla chodit, stal se jím kočárek. Mým poháněcím motorem byla maminka, která ho řídila. Já jsem si jen spokojeně pomlaskla, líně hodila očkem po měnící se krajině a spala dál. Maminka usoudila, že když už první krůčky mám za sebou, mohla bych se stát řidičkou odstrkovadla. Bylo to nesmírně náročné. Nejprve mi to jelo jen pozadu, ale potom jsem přišla na způsob, jak se správně odstrkovat nohama, a už mi to jelo. Na své narozeniny jsem dostala podivné vozítko. Vepředu mělo jedno kolečko a vzadu dokonce dvě. Starší sestra mi vysvětlila, že je to tříkolka a jak se používá. Nasedla jsem na sedačku, nohy položila na šlapky a pomalu otáčela. Za chvíli jsem se už proháněla po celém bytě. Když už jsem tříkolku perfektně ovládala, mým dalším cílem se stala jízda na koloběžce. Rodiče jsem dlouho přemlovala. Nastal Štědrý večer a já našla pod stromečkem vysněnou koloběžku. Řízení bylo jednoduché, a tak se stala mou oblíbenou hračkou. Jedny letní prázdniny jsem byla u babičky. Děda mi řekl, že už jsem dost velká na to, abych se naučila jezdit na kole. Pustil mě z kopečka a já fičela šílenou rychlostí. Ještě na mě stačil zakřičet, ať nezapomenu brzdit. No jo , to se snadno řekne, ale jak?! Moje první jízda skončila katastroficky. I když jsem měla rozbitá kolena, neodradilo mě to a zkoušela to dál. Až nastal den, kdy jsem už mohla jezdit s rodiči na výlet na kole bez pádů

Jana Pikešová
VIII.A

Zákony schválnosti

Každý den nás potkávají, každý den nám ztrpčují život, každý z nás je zná. Zamysleme se nad nimi. Zákony schválnosti.

Sotva otevřeme ráno oči, už na nás číhají. Namažeme si máslem chleba, a když nám spadne, tak určitě namazanou stranou na zem. Hledáme klíče, které ležely celý večer na stole a teď tam nejsou. Po příchodu do školy zjistíme, že hodina angličtiny, kterou jsme se celý den učili, odpadá, ale píšeme z fyziky, na kterou jsme se ani nepodívali. Když máme peníze na bagetu, máme i svačinu z domova, zapomeneme-li svačinu, nemáme ani peněženku. Ani odchod ze školy se neobejde bez naschválů. Máme-li bundu, svítí slunce, jdeme-li v tričku, lijí.

Zákony schválnosti na nás zkrátka číhají všude. Každý se s nimi vypořádává po svém. Někdo je přehlíží, někdo se jim zasměje a někoho rozčílí. V každém případě patří k životu. Ať chceme nebo ne, jsou jeho součástí!

Michal Šebesta, 8.A

Co je to GRAFFITI..

Graffiti je druh výtvarné tvorby. Při níž autoři používají barevné spreje na zdech i jiných místech ve veřejném prostoru. Vzniklo v americké Filadelfii v šedesátých letech minulého století, pak se přesunulo do New Yorku, kde se rozrostlo v široké hnutí vrcholící v sedmdesátých letech. Prvním významným graffitistou či writerem se stal TAKI 183. Z komunity newyorských graffitistů vzešli například slavní malíři Jean-Michael atd..... Do české republiky graffiti přišlo se zpožděním, na přelomu osmdesátých a devadesátých let. Jako všude ve světě jsou jeho centry velká města, na venkově se s tím setkáte jenom výjimečně, např. na vlakových zastávkách.

Jan Kaláb-sprejer ČR

Se narodil 20.června 1978 v Praze. Studoval na Vysoké škole uměleckoprůmyslové a na Akademii výtvarných umění v Praze, kterou absolvoval v roce 2006. Patří ke špičkovým představitelům českého graffiti a street artu. Byl členem crew DSK. Vystavuje od roku 2001. Tehdy svou tvorbu představil v pražském Mánesu. Zúčastnil se řady skupinových přehlídek v Česku i v zahraničí (například v Berlíně, Stockholmu, Manchesteru, San Francisku).

Trojrozměrný Point

Největším přínosem Honzy Kalába je rozšíření graffiti do jiných sfér, než bylo dosud zvykem. Zatímco klasické graffiti je dvourozměrné a snaží se navodit dojem plasticity, tedy třetího rozměru (3D), on byl jedním z prvních (ne-li první!) v Evropě, kdo začal se skutečnými trojrozměrnými realizacemi. Jednu z nich, velmi podařený Point, umístil v roce 2004 na betonový kryt ventilace podzemních garáží na Palachově náměstí v Praze. Lidé to vesměs nechápali jako moderní plastiku vylepšující nevzhledný beton, co roky hyzdí jedno z nejhezčích pražských náměstí. Byla vidět až z Hradu i v noci, protože její jednotlivé části byly natřeny fosforeskující barvou, která se po soumraku rozzářila. Celé místo dostalo nový náboj. Škoda jen, že po necelých třech týdnech musel být objekt odstraněn. Proti Pointu nikdo neprotestoval, jenže chybělo úřední razítko, které by ho legalizovalo.....

Rock

Rock je souhrnný pojem pro mnoho hudebních žánrů s kořeny v 50. letech minulého století. Jako nástroje se nejčastěji používají **kytara**, **baskytara**, a **bicí**, ale mohou se objevit i **varhany**, nebo **piáno**. Rock představuje bělošskou adaptaci **rhythm and blues** a bělošské **country** and western. Rocková hudba vychází z těchto kořenů ale v průběhů svého vývoje byla ovlivněná i **jazzem**, **vážnou neboli klasickou hudbou**, **minimalismem**, **folkem**, populární hudbou, elektronickou taneční hudbou i vlivy celé řady subkulturně- hudebních žánrů, jako je **punk** či **metal**. Rock je výrazný směr populární hudby a byl jednou z hlavních součástí popkultury konce 20. století. Typické rysy rockové hudby jsou především zpěv, použití **elektrických kytar** a výrazný rytmus (používají se **bicí**). Rocková hudba může obsahovat i jakékoliv ostatní hudební nástroje, pokud je jejich zvuk elektronicky zesílen. Na druhou stranu, většina čistě elektronických zvuků, které se v rockové hudbě používají, je tradičně analogového původu. Rockové kapely projevovaly už zhruba od 60. let 20. století největší **eklekticismus** ze všech hudebních směrů a vždycky se našli muzikanti, kteří prakticky jakákoliv pevná a neporušitelná pravidla tohoto žánru dokázali porušit...

Rockovou hudbu mohou interpretovat jakýmkoliv způsobem sdružení muzikanti, ale základní tvůrčí jednotkou tohoto žánru je obvykle rocková **kapela**, která do této hudby vnáší prvky soustavné kolektivní činnosti, včetně kolektivní autorské činnosti. Výrazné skladatelské a muzikantské osobnosti vnímané zcela odděleně od svých doprovodných kapel nebo profesionálních muzikantů interpretujících jejich tvorbu se v tomto žánru vyskytují méně často než u jiných uměleckých forem, i když i toto pravidlo samozřejmě jednotlivé osobnosti dokázali porušit.

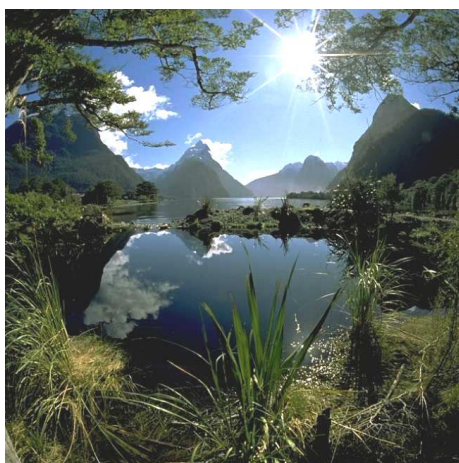
Neoddělitelně je s rockovou hudbou spojen také fenomén vícestopého studiového nahrávání a následné míchání nahrávky a také hlasitá živá produkce, která je mimo rámec možností nezesílených akustických nástrojů.

Cestujte s námi prstem po mapě do vzdálených zemí! Nový Zéland

Nový Zéland se rozkládá na severním a jižním ostrově ležícím v Tichém oceánu. V jazyce původních obyvatel Maorů se nazývá Aotearoa, což se obvykle překládá jako Země Dlouhého bílého oblaku.

Nový Zéland byl významný pro Spojené království zejména pro úrodnou půdu a mírové klima. Dříve zde vládl kmen Maorů, který sem připlul během 9.-14.století. Ve smlouvě s Wantagi z roku 1840 stálo, že Maorové zde mají rasovou rovnost, což bylo základem novozélandské národní identity. Spojení Nového Zélandu s metropolí dosáhli až skotští přistěhovalci a přivedli zem k prosperitě a hrdosti, která trvá až dodnes. Největší část populace tvoří Novozélandčané evropského původu (75%), zbytek pak Maorové. Mezi největší města se řadí Auckland, Wellington, Christchurch, Hamilton. Nový Zéland má i několik zajímavostí. Na jižním ostrově se natáčela trilogie Pán prstenů. Otočíme – li obrys Nového Zélandu dostaneme druhou botu do páru k Apeninskému poloostrovu. Novozélandská ragbyová reprezentace (All Blacks) je považován za neprestížnější a nejlepší tým světa. Na ostrově nepotkáte jediného hada.

Nový Zéland je hezký a zajímavý stát, s nejvyšší životní úrovní na světě.

Lukáš Pajma

IX.A

Chůze, nejzdravější pohyb člověka

Chůze spolu s během je nejzdravější pohyb člověka. První lidé nejdříve chodili po čtyřech, později ale přišli na lepší způsob přemísťování se. Je to rychlejší a nebolí u toho záda. Nyní člověk běhá jen po dolních končetinách. Při chůzi zapojuje člověk většinu svalů. Chůze také napomáhá ke správnému držení těla. Ke mnoha sportům potřebujete nohy – např. v atletice nebo fotbale se bez nich neobejdete. Jen si vzpomeňte! Nejslavnější polárníci i horolezci zvládli vše po svých. Všechno změnil první automobil. Lidé se naučili jezdit do zaměstnání nebo do školy autobusem nebo autem. Národ tloustne a za všechno můžou tyto vymoženosti.

Čestmír Kříž VIII.A

Tajemství, záhady a rekordmani v přírodě

Největší krab

Největší krab japonský měl rozpětí klepet 3,7m.

Nejstarší koryš

Velké exempláře humra amerického mohou být až 50 let staré.

Největší masožravá ryba

Největší přesně změřený žralok lidožravý byl dlouhý 7,92m. Existují však zprávy i o větších žralocích, kteří údajně měřili 11,3m a dokonce přes 13m.

Největší hloubka

Nejhlubším místem Tichého oceánu je Mariánský příkop jehož dno leží 11 034m pod hladinou.

Ocelová koule 1kg těžká by padala z hladiny na dno 63 minut.

Největší listy

Největší listy na světě má palma rafie rostoucí v Africe. Její listy jsou dlouhé až 20m, měří tedy více než většina stromů.

Nejhlubší kořeny

Nejhlubší kořeny, které kdy byly popsány, má planý fíkovník z jižní Afriky. Kořeny dosáhly do hloubky 120m.

Nejstarší organismus na světě

Jeden druh lišejníku v Antarktidě je údajně nejméně 10 000 let starý a není vyloučeno, že je i starší. Na Aljašce rostou jiné druhy lišejníků, jež jsou přinejmenším 9 000 let staré. Za 100 let se zvětší jen o 3,4 mm.

ANO nebo NE?

1. Velké želvy pláčou.
2. Když se chobotnice poleká, zbělá.
3. Krabi se vozí na delfínech.
4. Mečoun má špičku svého meče napuštěnou arzenem.
5. Liány rostou do výšky, jakou má Eiffelova věž, a jsou tak pevné, že unesou i slona.
6. Děti se mohou otrávit zelenými bramborami.
7. Při výrobě zmrzliny se používají orchideje.
8. Houby jsou tak silné, že prorazí povrchem silnice a chodníku.
9. Dikobraz vystřeluje na nepřítele bodliny.
10. Velbloudi ve vyprahlých pouštích shromažďují vodu v hrbech.
11. Osamělí vlci vyjí na měsíc.
12. Čmeláci mají ústřední topení.
13. Zebry mají černobílé blechy.
14. Kobra tancuje podle melodie zaklínačovy flétny.
15. Hadi jsou schopni vyskočit i metr do výšky.
16. Rorýsi za letu spí.

Odpovědi:

1. ANO. Čistí si oči od písku.
2. ANO. Chobotnice může změnit své zbarvení, když je vyplašena, nebo podrážděna.
3. NE. Krabi se pohybují vlastní silou.
4. NE. Mečoun je neškodná ryba.
5. ANO. Eiffelova věž je vysoká 320 m.
6. ANO. Zelené brambory obsahují jedovaté solaniny, které jsou obzvláště pro děti nebezpečné.
7. ANO. Některé druhy vanilkové zmrzliny se ochucují sušenými plody orchideje.
8. ANO.
9. NE. Jestliže se někdo dotkne bodlin, mohou se uvolnit a zabodnout do kůže.
10. NE. Hrby slouží jako zásoba tuku.
11. NE. Vlci nevyjí na měsíc, ale dorozumívají se s ostatními členy smečky.
12. ANO. Čmeláci dovedou udržovat teplotu 30 – 37 °C. Teplo vzniká chemickými procesy při létání.
13. NE.
14. NE. Kobra nevnímá hudbu, sleduje pohyby nástroje.
15. ANO. Zmije ze střední Ameriky při útoku vyskakují na kořist až 1 m.
16. ANO. Rorýsi vyletí za soumraku vysoko do nebe a cestou usnou. K zemi se vrací až ráno.

Sudoku!

7	1						4	2
	6	5		4		1	8	
8		3	2	1				
	3		5			9	7	
1				3	6			8
	9	4	8		1	6		
				5		7		6
		7		6	8	2		
4	2						3	5

	7			3			8	6
9			2			5	4	
3	2			5	4			
8		5	4			9	3	
4			9		8			2
		1	5	6	3			
	8		7				6	5
		3			1			8
6	4			8			1	